

Zadeva C-374/22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

8. junij 2022

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

18. maj 2022

Vlagatelj kasacijske pritožbe:

XXX

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(DRŽAVNI SVET, ODDELEK ZA UPRAVNE SPORE, BELGIJA)**

11. SENAT

SODBA

št. 253.779 z dne 18. maja 2022

[...] (ni prevedeno)

V zadevi:

XXX,

[...] (ni prevedeno)

proti

Commissaire général

aux réfugiés et aux apatrides

(generalni komisar za begunce in osebe brez državljanstva, Belgija)

I. Predmet kasacijske pritožbe

1. XXX s kasacijsko pritožbo, vloženo 25. maja 2020, predlaga razveljavitev sodbe št. 235.262 z dne 17. aprila 2020 [...] (ni prevedeno), ki jo je izdalo Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci, Belgija, v nadaljevanju: CCE).

II. [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [postopek]

III. Dejansko stanje, koristno za obravnavo zadeve

Vlagatelj kasacijske pritožbe izjavlja, da je gvinejski državljan. V Belgijo je prišel 7. novembra 2007.

Vlagatelj kasacijske pritožbe je vložil prvo prošnjo za mednarodno zaščito, ki je bila zavrnjena.

Nato je vložil še dve prošnji za mednarodno zaščito, ki ju nasprotna stranka ni hotela obravnavati.

Vlagatelj kasacijske pritožbe je 29. januarja 2019 vložil četrto prošnjo za mednarodno zaščito. V utemeljitev te prošnje je med drugim navedel, da je oče dveh otrok, rojenih v Belgiji, ki jima je bil v tej državi tako kot njuni materi priznan status begunca.

Nasprotna stranka je 2. oktobra 2019 odločila, da ta četrta prošnja ni dopustna.

Vlagatelj kasacijske pritožbe je 15. oktobra 2019 vložil tožbo zoper to odločbo z dne 2. oktobra 2019.

[CCE] je 17. aprila 2020 z izpodbijano sodbo tožbo zavrnilo.

IV. Prvi kasacijski razlog

Vlagatelj kasacijske pritožbe navaja prvi kasacijski razlog, ki se nanaša na kršitev „členov 39/65 in 48/3 loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zakon z dne 15. decembra 1980 o vstopu na ozemlje, prebivanju, nastanitvi in odstranitvi tujcev, v nadaljevanju: zakon z dne 15. decembra 1980 ali zakon o tujcih); člena 23 Direktive [2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011] o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite [UL 2011, L 337, str. 9]; člena 288 [PDEU] [...] (ni prevedeno)“.

IV.1. [...] (ni prevedeno) [neupoštevno za vprašanje za predhodno odločanje]

IV.2. *Drugi del*

A. Trditve strank

Vlagatelj kasacijske pritožbe navaja, da „[...] člen [23(2)] Direktive 2011/95 vsebuje obveznost rezultata za države članice, da svoje nacionalno pravo uredijo tako, da so družinski člani upravičenca [do mednarodne zaščite] lahko upravičeni do ugodnosti[, naštetih v členih] od 24 do 35, [...] da pa člen 23 Direktive [2011/95] ni bil prenesen [...] [v] belgijsko pravo v korist med drugim staršev mladoletne osebe, ki ji je priznan status begunca (kot je prosilec), da „[...] člen 10 zakona z dne 15. decembra 1980 uvaja [...] (ni prevedeno) pravico do združitve družine za nekatere družinske člane upravičenca do mednarodne zaščite, če izpolnjujejo pogoje, določene z zakonom [...]“, da je „na eni strani [...] pojem družinskega člana v smislu člena 23 Direktive 2011/95 širši od pojma družinskih članov iz člena 10 zakona z dne 15. decembra 1980“, da „za ponazoritev, člen 10(1), točka 7, zakona z dne 15. decembra 1980 priznava pravico do združitve družine očetu tujca, ki mu je priznan status begunca, če je ta tujec mladoletni tujec brez spremstva“, da „če otrok ima spremstvo, kot velja za hčerko prosilca, pravica do združitve družine ne obstaja“, da „na drugi strani člena 10 in 12a zakona z dne 15. decembra 1980 določata pogoje (glede dopustnosti in utemeljenosti) za združitve družine, tako da pravica do družinskega življenja za begunca ni samodejna“, da „iz navedenega izhaja, da s členom 10 zakona z dne 15. decembra 1980 člen 23 Direktive 2011/95 ni bil v celoti prenesen“, da „tudi člen 9a zakona z dne 15. decembra 1980 ne pomeni njegovega prenosa“, da se „ta člen [...] nanaša na dovoljenje (ne na sprejem) za prebivanje, za katero so določeni lastni pogoji glede dopustnosti in utemeljenosti, ki družinskemu članu ne omogočajo upravičenosti do zgoraj navedenih ugodnosti“, da „[...] (ni prevedeno), nepopoln prenos člena 23 Direktive [2011/95] zadostuje za nastanek pravice do priznanja mednarodne zaščite“, da je treba „[...] nacionalno pravo [...] razlagati v skladu s členom [23(2)] Direktive [2011/95], da se mu zagotovi polni učinek v skladu z zgoraj navedeno sodno prakso“ da je „[...] cilj člena 23 Direktive [2011/95] [...] ohraniti enotnost družine begunca“, da je „ta cilj [...] naveden že v [...] (ni prevedeno) uvodnih izjavah [16 in 18] Direktive [...]“, da „belgijski zakonodajalec ni sprejel statusa *sui generis*, s čimer bi bil posebej prenesen člen 23 Direktive 2011/95, da bi družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite lahko bili upravičeni do ugodnosti iz členov od 24 do 35 Direktive 2011/95“, da mora „v tem okviru [...] nacionalno sodišče torej podati razlago splošne ureditve mednarodne zaščite, in sicer člena 48/3 zakona, z vidika člena 23 Direktive 2011/95, da bi se tej določbi zagotovil polni učinek“, da je „priznanje mednarodne zaščite družinskim članom upravičenca do take zaščite [...] edini mehanizem, s katerim je mogoče [...] (ni prevedeno) ohraniti enotnost družine in družinskim članom omogočiti, da so upravičeni do ugodnosti iz členov od 24 do 35“, da so „[...] (ni prevedeno) te ugodnosti [...] povezane s statusom begunca ali mednarodne zaščite in združene pod naslovom ‚vsebina mednarodne zaščite‘“, da „na primer člen 24 Direktive državi članici nalaga, da ‚[č]im prej po

priznanju mednarodne zaščite‘ izda dovoljenje za prebivanje“, da „člen 25 določa, da država članica upravičencem do statusa begunca izda potovalne dokumente v obliki, določeni z vzorcem Ženevske konvencije, za namen potovanja izven njihovega ozemlja, razen če nujni razlogi nacionalne varnosti ali javnega reda zahtevajo drugače“, da je „zadnjenavedena ugodnost [...] sicer dostopna samo upravičencem do mednarodne zaščite“, da „[...] (ni prevedeno) izpodbijana sodba[, v skladu s katero] ,okolščina, da prenos člena 23 Direktive [2011/95] ni popoln, ob domnevi, da je dokazana, ne zadostuje za nastanek pravice do priznanja mednarodne zaščite družinskim članom upravičenca do take zaščite‘, [...] (ni prevedeno) krši [...] (ni prevedeno) polni učinek člena 23 Direktive [2011/95] in člen 288 [PDEU]“ [...] (ni prevedeno), da je treba „zaradi nepopolnega prenosa člena 23 Direktive [...] člen 48/3 zakona z dne 15. decembra 1980 razlagati v skladu s členom 23 Direktive, da bi se spoštoval člen 288 Pogodbe“, da „ker nacionalno pravo ni urejeno tako, da bi bili družinski člani begunca lahko upravičeni do ugodnosti[, naštetih] v členu 23, morajo sodni organi sprejeti vse potrebne ukrepe, da se doseže rezultat, določen z Direktivo“, in da je mogoče „ta rezultat, to je ohranjanje enotnosti družine otroka begunca s tem, da se njegovemu očetu omogoči pravica do nekaterih ugodnosti, med drugim do izdaje potovalnega dokumenta, [...] doseči le s tem, da se temu očetu prizna izvedena mednarodna zaščita“ [...], (ni prevedeno). [ponovitve ali neupoštevni preudarki]

V odgovor nasprotna stranka navaja, da „[...] (ni prevedeno) [vlagatelj kasacijske pritožbe] ne pojasnjuje, zakaj Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci, CCE] ni moglo po Sodišču Evropske unije zakonito ugotoviti, da se člen 23 Direktive [2011/95] ne nanaša na priznanje mednarodne zaščite, ampak samo na upravičenost do ugodnosti iz členov od 24 do 35 te direktive“, da „čeprav vlagatelj kasacijske pritožbe trdi, da nepopoln prenos člena 23 zadostuje za nastanek pravice do priznanja mednarodne zaščite, ne navaja nobene upoštevne trditve, s katero bi dokazoval, da se ta določba nanaša na priznanje mednarodne zaščite družinskim članom upravičenca do mednarodne zaščite, in ne samo na dodelitev ugodnosti iz členov od 24 do 35 Direktive [2011/95]“, da „člen 3 te direktive državi članici omogoča, da z ‚ugodnejšim standardom‘ določi, da se upravičenost do mednarodne zaščite razširi na družinskega člana“, da „ta možnost ni dovolj za nastanek pravice, ki bi jo osebe lahko zahtevale, medtem ko država te [možnosti] ne bi uporabila“, da „Belgija ni uvedla ugodnejših standardov [...] (ni prevedeno)“, da je, „čeprav vlagatelj kasacijske pritožbe meni, da člen 23 Direktive [2011/95] ni bil veljavno prenesen v belgijsko pravo, [...] brezpredmetno, da trditve v zvezi s tem navaja pred CCE, ki nikakor ni pristojno za odločanje o dodelitvi ali nedodelitvi ugodnosti iz členov od 24 do 35 te direktive, in to ne glede na to, ali je bil prenos tega člena 23 popoln ali ne“, da si „CCE [...] na podlagi trditve o primarnosti prava Unije in načelih razlage ne more prisvojiti pristojnosti, ki jih nima“, in da je lahko „CCE [...] zakonito odločilo, da z upoštevanjem koristi otroka in spoštovanja družinskega življenja vlagatelja kasacijske pritožbe nikakor ni mogoče utemeljiti pravice družinskega člana upravičenca do mednarodne zaščite, da se mu prizna enak status kot temu upravičencu [...]“.

Vlagatelj kasacijske pritožbe v repliki navaja, da „nasprotna stranka zagovarja pristop glede člena 23 Direktive, s katerim se določbi odvzema ves polni učinek in vsa učinkovitost“, da „sporen ni neposredni učinek člena 23 Direktive (in torej neposredna upravičenost do uporabe evropskih določb, ki niso bile prenesene v belgijsko pravo), ampak je sporna skladna razlaga nacionalnega prava glede na ta člen 23, da bi se mu zagotovil polni učinek“, da se „z napotitvijo prosilca k številnim institucionalnim in sodnim sogovornikom, da bi sam uveljavljal pravice iz členov od 24 do 35 Direktive [2011/95], ki jih evropski zakonodajalec opredeljuje kot ‚vsebino mednarodne zaščite‘, členu 23 Direktive 2011/95 odvzema polni učinek in zagotovo ne uresničujejo cilji Direktive (med katerimi sta ohranjanje enotnosti družine begunca in upoštevanje koristi otroka)“, da „nepopoln prenos tega člena 23 povzroči, da se mladoletni begunec znajde v negotovem položaju, ker eden od njegovih staršev nima statusa, ki bi mu zagotavljal ugodnosti[, našete v členih] od 24 do 35 Direktive (med drugim pravico do dovoljenja za prebivanje, pa tudi dostop do zaposlitve, izobraževanja, zdravstvenega varstva, nastanitve itd.)“, da „v zvezi s pristojnostjo Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci] člen 39/2 zakona z dne 15. decembra 1980 določa, da lahko Conseil d'État (državni svet) spremeni izpodbijano odločbo“, da je „torej [...] popolnoma pristojno, da prosilcu prizna status begunca, za katerega je zaprosil“, da mora „poleg tega [...] po besedah Sodišča nacionalno pravo razlagati, ‚kolikor je mogoče, ob upoštevanju besedila in namena zadevne direktive, da bi se dosegla v njej določeni rezultat in s tem skladnost s členom 288, tretji odstavek, PDEU‘“, da je „Sodišče [...] (ni prevedeno) [pojasnilo], da je zahteva po skladni razlagi nacionalnega prava neločljivo povezana s sistemom Pogodbe DEU, saj nacionalnim sodiščem omogoča, da v okviru svoje pristojnosti zagotovijo polni učinek prava Unije“, da je „priznanje izvedenega statusa begunca [...] poleg tega popolnoma skladno s pravom Unije (sodba [z dne 4. oktobra 2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801])“, da „prosilec obžaluje, da sta korist otroka in učinkovitost statusa begunca, ki ga ima mladoletnik, znova predmet obrobne preučitve (s strani nasprotne stranke in Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci]), ne da bi bila ta korist poglobljena skrb“, da „prosilec [...] vztraja, da so predlagana vprašanja za predhodno odločanje upoštevana“, in da so „ta vprašanja [...] namreč drugačna od vprašanj, v zvezi s katerimi je bila izdana sodba Ahmedbekova“. [ponovitve ali neupoštevni preudarki]

Stranki sta bili na obravnavi vprašani o uporabi člena 23 Direktive [2011/95] za položaj vlagatelja kasacijske pritožbe, ker iz člena 2[(j)] te direktive izhaja, da so družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite [...] (ni prevedeno) predmet [navedene] direktive [...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno) „v primeru, da je družina že obstajala v izvorni državi“, in ker je iz pojasnil vlagatelja razvidno, da njegova družina v izvorni državi še ni obstajala, ampak je nastala v Belgiji, ker sta bila njegova otroka rojena v tej državi.

Vlagatelj kasacijske pritožbe je v bistvu trdil, da njegova družina še ni obstajala v izvorni državi, da ne spada na stvarno področje uporabe Direktive [2011/95] v ožjem smislu, da se je vseeno skliceval na odvisnost njegovih otrok od njega, da

korist njegovih otrok zahteva, da je lahko upravičen do mednarodne zaščite, in da je treba razširiti pojem družinskih članov v smislu Direktive [2011/95] v skladu z uvodnimi izjavami 18, 19 in 38 te direktive, da bi se upoštevala korist otroka in odvisnost. [...] (ni prevedeno)

Nasprotna stranka je v bistvu navedla, da povezana razlaga člena 2[(j)] in člena 23 Direktive [2011/95] pripelje do tega, da so s področja uporabe člena 23 izključeni člani družine, ki [še ni obstajala] v izvorni državi, da besedilo uvodnih izjav 18, 19 in 38 ne more spremeniti te ugotovitve, da tudi razširjen pojem družinskega člana zahteva, da [je] družina obstaja[la] v izvorni državi, da to ne velja v obravnavani zadevi, da čeprav uvodne izjave 18, 19 in 38 zahtevajo upoštevanje koristi otroka, je to namenjeno usmerjanju držav članic pri razlagi Direktive, vendar ne more niti biti v nasprotju z jasnim besedilom člena 2[(j)] niti utemeljiti uporabe člena 23.

B. Presoja

[...] (ni prevedeno) [ni upoštevno]

Člen 23 Direktive [2011/95] določa:

- „1. Države članice zagotovijo, da se lahko ohrani enotnost družine.
2. Države članice zagotovijo, da so družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite, ki sami ne izpolnjujejo pogojev za tako zaščito, upravičeni do ugodnosti iz členov 24 do 35, skladno z nacionalnimi postopki in v obsegu, združljivem z osebnim pravnim statusom družinskega člana. [...]

[...] (ni prevedeno)“ [ni upoštevno]

Družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite so opredeljeni v členu 2[, točka] (j), zgoraj navedene direktive, ki določa, da:

„družinski člani“ v primeru, da je družina že obstajala v izvorni državi, pomenijo v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito naslednje člane družine upravičenca do mednarodne zaščite, prisotne v isti državi članici:

- [...] (ni prevedeno) [ni upoštevno]
- očeta, mater ali drugo odraslo osebo, ki je za upravičenca do mednarodne zaščite odgovorna v skladu z zakonom ali s prakso zadevne države članice, če je navedeni upravičenec mladoleten ali neporočen;“

Ena od ugodnosti iz členov od 24 do 35, katerih priznanje določa člen 23[(2)], je dovoljenje za prebivanje iz člena 24 Direktive [2011/95]. Nasprotna stranka ne zanika, da belgijska zakonodaja iz naslova prenosa Direktive [2011/95] ne določa pravice do prebivanja za vlagatelja kasacijske pritožbe v njegovem položaju. Vlagatelj kasacijske pritožbe je oče dveh mladoletnih otrok, ki sta bila rojena v

Belgiji in ki jima je bil v tej državi priznan status begunca. Družina je torej nastala v Belgiji in v izvorni državi še ni obstajala.

Člen 10(1), prvi pododstavek, točka 7, zakona [z dne 15. decembra 1980] določa pravico do prebivanja za „očeta in mater tujca s statusom begunca v smislu člena 48/3 ali statusom subsidiarne zaščite, ki prideta živeti z njim, če ima ta tujec manj kot 18 let ter je vstopil v Kraljevino brez spremstva polnoletnega tujca, ki bi bil odgovoren zanj po zakonu, in njegovega dejanskega varstva ni pozneje prevzela taka oseba ali je po vstopu v Kraljevino ostal sam“. Ta določba se ne uporablja za vlagatelja kasacijske pritožbe, ker njegova mladoletna otroka nista prispela v Belgijo brez spremstva polnoletnega tujca, ki je odgovoren zanju.

Conseil d'État (državni svet) se sprašuje o uporabi člena 23 Direktive [2011/95] za položaj vlagatelja kasacijske pritožbe, ker iz člena 2[(j)] te direktive izhaja, da so družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite [...] (ni prevedeno) predmet Direktive 2011/95 [...] (ni prevedeno) „v primeru, da je družina že obstajala v izvorni državi“. [...] (ni prevedeno) [ponovitve]

Zato je treba Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predložiti vprašanje o uporabi člena 23 Direktive [2011/95] za položaj vlagatelja kasacijske pritožbe. Postaviti je treba [prvi dve] vprašanji[, navedeni v izreku].

- [...] (ni prevedeno) [besedilo prvih dveh vprašanj]

Če bi Sodišče Evropske unije na ti vprašanji odgovorilo, da se člen 23 Direktive [2011/95] uporablja za položaj vlagatelja kasacijske pritožbe, ta v bistvu trdi, da ker ta določba ni bila veljavno prenesena v belgijsko pravo, ima neposredni učinek, ki vključuje obveznost za Belgijo, da mu prizna mednarodno zaščito. Vlagatelj kasacijske pritožbe hkrati trdi, da je treba nacionalno pravo uporabiti skladno s pravom Evropske unije in da je treba za zagotovitev polnega učinka člena 23 Direktive [2011/95], ki ni bil prenesen, člen 48/3 zakona z dne 15. decembra 1980, ki se nanaša na priznanje statusa begunca, razlagati tako, da omogoča, da se mu prizna mednarodna zaščita.

Conseil d'État (državni svet) v pričakovanju sodbe Sodišča Evropske unije, s katero bo odločeno o vprašanjih za predhodno odločanje, ki se postavljajo v tej sodbi, meni, da se zdi, da člen 23 Direktive [2011/95] ne nalaga priznanja mednarodne zaščite družinskim članom upravičenca do mednarodne zaščite, na katere se nanaša ta direktiva. Zdi se, da ta člen določa samo dodelitev ugodnosti iz členov od 24 do 35 družinskim članom, ki sami ne izpolnjujejo pogojev za mednarodno zaščito. Poleg tega člen 48/3 zakona z dne 15. decembra 1980 ne ponuja možnosti priznanja mednarodne zaščite osebam, kot je vlagatelj kasacijske pritožbe, ki same ne izpolnjujejo pogojev, da bi se jim priznala taka zaščita. Razlaga člena 48/3 zakona z dne 15. decembra 1980, ki jo omenja vlagatelj kasacijske pritožbe in v skladu s katero bi mu mednarodna zaščita lahko bila priznana na podlagi te določbe, je torej razlaga *contra legem*.

Conseil d'État (državni svet) v pričakovanju sodbe Sodišča Evropske unije, s katero bo odločeno o vprašanjih za predhodno odločanje, ki se postavljajo v tej sodbi, meni, da če se člen 23 Direktive [2011/95] uporablja za vlagatelja kasacijske pritožbe in ima neposredni učinek, ker ni bil prenesen, bi ta vlagatelj lahko zahteval pravico do tega, kar, kot se zdi, določa člen 23, in sicer do dodelitve ugodnosti iz členov od 24 do 35 in zlasti do dovoljenja za prebivanje iz člena 24, ki bi mu omogočilo, da v Belgiji zakonito prebiva s svojo družino. Nasprotno pa neposredni učinek člena 23 Direktive [2011/95] ne pomeni, da se vlagatelju kasacijske pritožbe dodeli to, česar ta določba, kot se zdi, ne določa, in sicer, da se mu prizna mednarodna zaščita, čeprav vlagatelj sam ne izpolnjuje pogojev za to zaščito.

Ker Conseil d'État (državni svet) odloča na zadnji stopnji, mora Sodišču Evropske unije, kot predlaga vlagatelj kasacijske pritožbe, postaviti vprašanje o morebitnem neposrednem učinku člena 23 Direktive [2011/95] in posledicah, ki bi iz tega izhajale.

Zato je treba postaviti [tretje in četrto] vprašanje[, navedeno v izreku].

- [...] (ni prevedeno) [tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje]

To vprašanje [je peto vprašanje, navedeno v izreku].

- [...] (ni prevedeno) [peto vprašanje]

V. *Drugi kasacijski razlog*

A. Trditve strank

Vlagatelj kasacijske pritožbe navaja drugi kasacijski razlog, ki se nanaša na kršitev „členov 39/65, 48/3 in 57/1(4) zakona z dne 15. decembra 1980 [...] (ni prevedeno); členov 20 in 23 Direktive [2011/95] [...] (ni prevedeno); člena 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic (v nadaljevanju: EKČP); členov 7 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina); člena 3 Mednarodne konvencije o otrokovih pravicah [...] (ni prevedeno)“.

Vlagatelj kasacijske pritožbe trdi, da je „pojem koristi otroka, uveden v člen 3 Mednarodne konvencije o otrokovih pravicah, [...] povzet tudi [...] (ni prevedeno) v členu [20(5)] Direktive 2011/95 in členu 24 [Listine]“, da „gre tudi za vprašanje družinskega življenja z njegovo hčerko s priznanim statusom begunca v Belgiji, ki je varovano s členom 8 [EKČP] in [členom] 7 Listine“, da „Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci] za vsak odgovor meni, da ne vidi, kako bi „upoštevanje koristi otroka zadostovalo za to, da se predniku upravičenca do mednarodne zaščite prizna pravica do istega statusa kot temu upravičencu“, da „niti nasprotna stranka niti [CCE] koristi hčerke prosilca ne pripisujeta ključnega pomena“, [da] se lahko „preprosta

možnost države članice, predvidena v aktu sekundarne zakonodaje Unije, [...] spremeni v resnično obveznost za to isto državo članico, da bi se zagotovilo spoštovanje temeljnih pravic, določenih v [Listini] [...] (ni prevedeno)“, da „[...] (ni prevedeno) [...] tudi ob neobstoju formalne obveznosti, določene v členu 23 Direktive 2011/95, da se staršu begunca s priznanim statusom prizna isti status mednarodne zaščite, ta obveznost izhaja iz povezane razlage členov 20 in 23 Direktive 2011/95, ki se razlagata z vidika členov 7, 18 in 24 Listine, [člena] 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah in [člena] 3 Mednarodne konvencije o otrokovih pravicah“, da [bi moralo] „v sedanjem stanju belgijskega prava, ki prosilcu ne daje pravice do združitve družine v razmerju do njegove hčerke, [...] [CCE] [...] (ni prevedeno) opraviti uravnoteženo in razumno presojo vseh okoliščin, ki so upoštevne in aktualne za obravnavano zadevo, pri čemer bi moralo upoštevati vse upoštevne interese in zlasti korist zadevnega otroka“, da „[...] (ni prevedeno) upoštevanje koristi otroka lahko zadostuje za to, da se družinskemu članu mladoletnega upravičenca do mednarodne zaščite prizna pravica do istega statusa kot temu upravičencu“, in da je „korist otroka [...] dejansko pravilo razlage, ki mora voditi Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci] pri uporabi člena 23 Direktive“ [...] (ni prevedeno). [ponovitve in neupoštevni preudarki]

– [...] (ni prevedeno) [besedilo šestega vprašanja]

Nasprotna stranka v odgovoru trdi, da [...] (ni prevedeno) [ponovitve] so bile [„jedine obveznosti, ki izhajajo iz člena 23, [...] dodeliti ugodnosti iz členov od 24 do 35 Direktive [2011/95], in ne priznati mednarodno zaščito družinskim članom upravičenca do mednarodne zaščite“, da „[...] ni mogoče zahtevati, da Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci] prizna mednarodno zaščito na podlagi člena 23 Direktive, če ta člen tega ne določa“, da je lahko „[...] CCE [...] zakonito ugotovilo, da okoliščina, da je prenos člena 23 Direktive [2011/95] nepopoln, ob domnevi, da je dokazana, ne zadostuje za nastanek pravice do priznanja mednarodne zaščite družinskim članom upravičenca do take zaščite“, in da je „[...] Sodišče [...] že odločilo o obsegu člena 23 Direktive [2011/95] in okoliščina, da je ta člen nepopolno prenesen v belgijsko pravo, nikakor ne more pripeljati do tega, da se vlagatelju kasacijske pritožbe prizna mednarodna zaščita“ [...] (ni prevedeno). [ponovitve ali neupoštevni preudarki]

Vlagatelj kasacijske pritožbe v repliki navaja [...] (ni prevedeno), da „[...] (ni prevedeno) korist otroka mora biti poglobljena skrb tako za Združene narode kot za Evropsko unijo in belgijskega zakonodajalca; to pomeni, da morajo države članice pri izvajanju prava Unije opraviti uravnoteženo in razumno presojo vseh zadevnih okoliščin in interesov (glej zlasti sodbo z dne 26. marca 2019, SM (Otrok, postavljen pod alžirsko ureditev kafala), C-129/18, EU:C:2019:248, v kateri je Sodišče obširno razlagalo pojem drugega družinskega člana v imenu koristi otroka, pa tudi novejšo sodbo z dne 16. julija 2020, État belge (Združitev družine – Mladoletni otrok), C-133/19, C-136/19 in C-137/19, EU:C:2020:577); preprosta možnost države članice, predvidena v aktu sekundarne zakonodaje Unije, se lahko

spremeni v resnično obveznost za to isto državo članico, da bi se zagotovilo spoštovanje temeljnih pravic, določenih v Listini Evropske unije.“ [...] (ni prevedeno) [ponovitve]

B. Presoja

[...] (ni prevedeno) [ni upoštevno]

Vlagatelj kasacijske pritožbe v tem drugem kasacijskem razlogu v bistvu trdi, da upoštevanje koristi otroka iz člena 20 Direktive [2011/95] in spoštovanja družinskega življenja zahteva, da mora biti na podlagi člena 23 te direktive mednarodna zaščita priznana očetu otrok, ki jima je priznan status begunca v Belgiji in ki sta bila rojena v tej državi, čeprav ta oče sam ne izpolnjuje pogojev za to zaščito.

Conseil d'État (državni svet) v pričakovanju sodbe Sodišča Evropske unije, s katero bo odločeno o vprašanjih za predhodno odločanje, ki se postavljajo v tej sodbi, meni, da [se zdi, da v tem primeru to ne velja]. [...] (ni prevedeno) [ponovitve]

Od domnevi, da se Direktiva [2011/95] uporablja za očeta otrok, ki jima je v Belgiji priznan status begunca in ki sta bila rojena v tej državi, se zdi, da je upoštevanje koristi otroka iz člena 20 Direktive [2011/95] in spoštovanja družinskega življenja mogoče zagotoviti z izdajo dovoljenja za prebivanje, ki bi temu očetu omogočilo, da v Belgiji zakonito prebiva s svojo družino, ne da bi mu bilo treba priznati mednarodno zaščito, ker sam ne izpolnjuje pogojev za to zaščito. Če bi Sodišče Evropske unije odgovorilo, da se člen 23 Direktive 2011/95 uporablja za vlagatelja kasacijske pritožbe in da ima ta določba, ker ni bila prenesena, neposredni učinek, bi ta vlagatelj lahko od Belgije zahteval pravico do ugodnosti iz členov od 24 do 35 in zlasti dovoljenje za prebivanje, ki bi mu omogočilo, da v Belgiji zakonito prebiva s svojo družino.

Ker Conseil d'État (državni svet) odloča na zadnji stopnji, mora Sodišču Evropske unije, kot predlaga vlagatelj kasacijske pritožbe, predložiti vprašanje, ali upoštevanje koristi otroka iz člena 20 Direktive 2011/95/EU in spoštovanja družinskega življenja zahteva, da mora biti na podlagi člena 23 te direktive mednarodna zaščita priznana očetu otrok, ki jima je v Belgiji priznan status begunca in ki sta bila rojena v tej državi, čeprav ta oče sam ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito.

Zato je treba postaviti vprašanje, ki ga želi postaviti vlagatelj kasacijske pritožbe. To vprašanje [je šesto vprašanje, navedeno v izreku].

– [...] (ni prevedeno) [besedilo šestega vprašanja]

IZ TEH RAZLOGOV JE

CONSEIL D'ÉTAT (DRŽAVNI SVET) ODLOČIL:

[...] (ni prevedeno)

Na podlagi člena 267[, tretji odstavek,] [PDEU] se Sodišču Evropske unije predložijo ta vprašanja za predhodno odločanje:

- „Ali je treba člen 2(j) in člen 23 Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite razlagati tako, da se uporabljata za očeta otrok, ki sta bila rojena v Belgiji in ki jima je bil v tej državi priznan status begunca, čeprav zgoraj navedeni člen 2(j) določa, da so družinski člani upravičena do mednarodne zaščite, na katere se nanaša Direktiva 2011/95/EU, do tega upravičeni ‚v primeru, da je družina že obstajala v izvorni državi‘?
- Ali okoliščina, na katero se je vlagatelj kasacijske pritožbe skliceval na obravnavi ter v skladu s katero sta njegova otroka odvisna od njega in korist njegovih otrok po njegovem mnenju zahteva, da se mu prizna mednarodna zaščita, glede na uvodne izjave 18, 19 in 38 Direktive 2011/95/EU pomeni, da se pojem družinskih članov upravičena do mednarodne zaščite, na katere se nanaša Direktiva 2011/95/EU, razširi na družino, ki ni obstajala v izvorni državi?
- Če je odgovor na prvi vprašanji za predhodno odločanje pritrdilen, ali lahko ima člen 23 Direktive 2011/95/EU, ki ni bil prenesen v belgijsko pravo, da bi določal izdajo dovoljenja za prebivanje ali priznanje mednarodne zaščite očetu otrok, ki jima je bil v Belgiji priznan status begunca in sta bila rojena v tej državi, neposredni učinek?
- Če je odgovor pritrdilen, ali člen 23 Direktive 2011/95/EU, če ni bil prenesen, očetu otrok, ki jima je bil v Belgiji priznan status begunca in ki sta bila rojena v tej državi, daje pravico, da zahteva ugodnosti iz členov od 24 do 35, med drugim dovoljenje za prebivanje, ki bi mu omogočilo, da v Belgiji zakonito prebiva s svojo družino, ali pravico do mednarodne zaščite, tudi če ta oče sam ne izpolnjuje pogojev za to zaščito?
- Ali polni učinek člena 23 Direktive v povezavi s členi 7, 18 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter uvodnimi izjavami 18, 19 in 38 Direktive državi članici, ki nacionalnega prava ni prilagodila tako, da so družinski člani [v smislu člena 2(j) navedene direktive ali v zvezi s katerimi obstaja posamičen položaj odvisnosti] upravičena do takega statusa, če sami ne izpolnjujejo pogojev za priznanje tega statusa, lahko upravičeni do nekaterih ugodnosti, nalaga, da navedenim družinskim članom prizna pravico do izvedenega statusa begunca, da

bi bili lahko upravičeni do navedenih ugodnosti za ohranjanje enotnosti družine?

- Ali člen 23 Direktive v povezavi s členi 7, 18 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter uvodnimi izjavami 18, 19 in 38 Direktive državi članici, ki nacionalnega prava ni prilagodila tako, da so starši osebe, ki ji je priznan status begunca, lahko upravičeni do ugodnosti, naštetih v členih od 24 do 35 Direktive, nalaga[, da navedenim staršem omogoči] izvedeno mednarodno zaščito, da bi se koristi otroka priznal ključni pomen in zagotovila učinkovitost statusa begunca tega otroka?“

[...] (ni prevedeno)

[postopek in sestava senata]